

Весна

Василь Голобородько

Гай, здається, пісні солов'їв
зеленавим вогнем підпалили.
Величезною щіткою терників
весна-дівка бугри побілила.

Мед тягучий озимини
в прямокутниках тихих поля.
Журавлині ключі в вишині
відмикають широку волю.

"Гай одягсь", – батько очі поклав
заволожені
з возу старого.
Під колеса широкі лягла,
ніби скатерть, широка дорога.

На тюльпанних із сонцем буграх,
де похнюпились білі клени,
чути, як в долину дітвора
шелестить, як листочки зелені.